

butlletí

PA DE SANT ANTONI

Num. 19 Any 5

25 de desembre 2020 Nadal

EDITORIAL

El Papa Francesc ens demana no deixar-nos contagiar per la indiferència i servir els més necessitats, sobretot davant l'arribada de Nadal.

Com ens va ensenyar el nostre pare sant Francesc, els que menys tenen estan en el centre de l'Evangelí.

Seguin els seus ensenyaments i l'exemple del nostre patró sant Antoni de Pàdua o Lisboa, no entenem l'Evangelí sense els pobres, Jesús mateix essent ric es va fer pobre.

Es l'única missió de l'obra social del Pa de sant Antoni, estar al servei dels altres, que és una forma d'aprofitar les riqueses o els dons personals que Déu ens dóna, per posar-los al servei del proïsme.

Com ens diu el Papa Francesc, "La grandesa de la nostra vida no depèn de quant acaparem sinó de quant fruit donem. Quanta gent passa la seva vida acumulant, pensant en estar bé en comptes de fer el bé. Però què buida és una vida que persegueix necessitats, sense mirar als necessitats !"

Preguntem-nos aquests dies de Nadal què podem donar als altres per acostar-nos més a Jesús

Lluís Viñas, ofs

"Si així ho fem ens deixarem atrapar per la sorpresa del Nadal i serà el més feliç de la nostra vida".

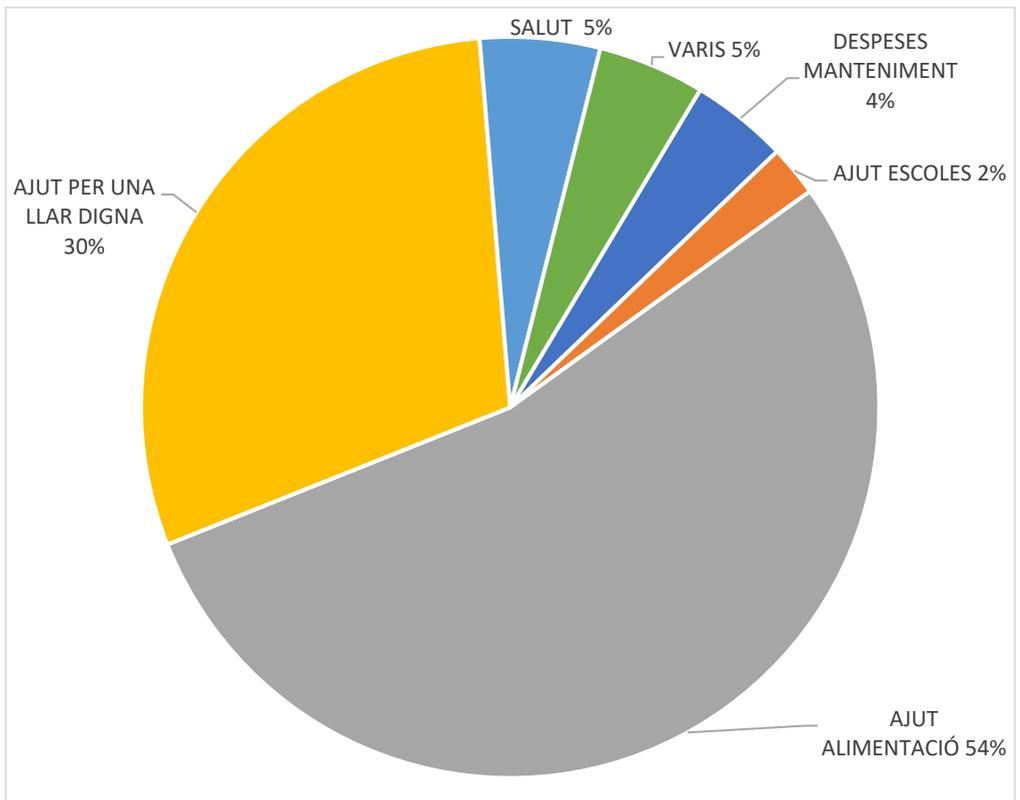
(Sant Francesc d'Assís).

ESTAT DE COMPTES

Resum comptes 2020

Aliments	80.050,00 €
Despeses	6.321,33 €
Varis	6.954,54 €
Habitatge/Llar	44.137,12 €
Salut	7.808,10 €
Escola	3.305,10 €
TOTAL AJUTS	148.576,19€
TOTAL DONATIUS	150.208,00€

A QUI HEM DESTINAT ELS RECURSOS:

Durant l'any en curs s'ha ajudat a **181** famílies que representen **463** persones.

Distribuïts de la següent manera; Aliments 148 famílies, Habitatges/Illar 27 famílies, Varis (passaport, transport, etc.) 15 persones, ajuts mèdics 21 persones, Escola 14 famílies

Mitjançant l'atenció telefònica, degut a la pandèmia, i presencialment quan ha estat possible. Hem valorat les necessitats, i en el supòsit de creure necessària una ajuda, realitzant una transferència a través de la Caixa o per Western Union. L'import de les ajudes per alimentació, en funció de les necessitats i número de membres de la unitat familiar, ha estat de 50 o 100 €. Per ajudes parcials per pagar una habitació, l'import ha estat de 150 €, i per ajudes senceres, 350 € per cada habitació.

Hem iniciat una campanya de recollida d'aliments, davant la greu situació, que està tenint una excel·lent resposta pels feligresos del Santuari de Sant Antoni de Pàdua i que és molt agraïda per aquells germans nostres més necessitats.

Hem posat en marxa un programa informàtic, per millorar l'assistència a les persones que arriben a la nostra obra social

Tots els qui formem part de la família dels voluntaris del "Pa de sant Antoni" us agraïm profundament, en nom dels destinataris, la vostra resposta i generositat vers aquells que més ens necessiten.

NOUS PROJECTES 2021:

Targeta Solidària del Pa de sant Antoni. Aquesta eina facilitarà que les persones sense recursos, ateses per l'entitat i que estan acompanyades per un voluntari puguin rebre els ajuts econòmics per a l'alimentació, a través d'una targeta de prepagament, fet que els permet fer la compra amb autonomia, com qualsevol família. L'objectiu de la Targeta Solidària és dignificar l'ajuda alimentària, promoure que les persones que s'han empobrit puguin seguir comprant en els establiments on ho feien normalment i que siguin elles mateixes les que decideixin quins aliments els fan falta perquè la seva alimentació sigui equilibrada, suficient i adaptada a les seves necessitats.

Habitatges d'acollida. Junt amb la "Rocapín Fundación" Es preveu proporcionar un habitatge temporal, digne i autònom a persones que pateixen una situació de desemparament, manca d'habitatge i recursos econòmics, sense xarxa familiar ni social. ES vol oferir un marc estable que possibiliti l'assumpció de les responsabilitats, una dignificació de la persona, que els permeti reincorporar-se al món laboral i familiar.

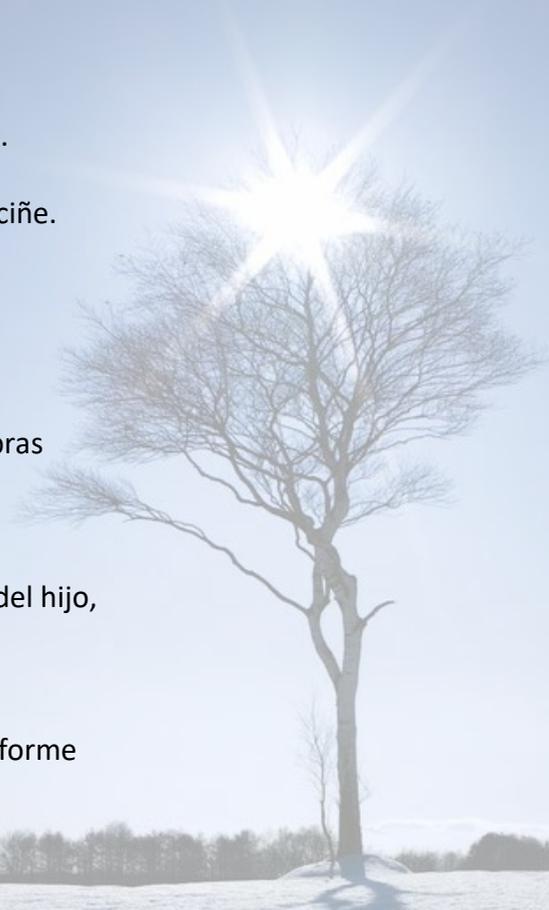

Curs d'auto-ajuda. Junt amb la "fundació Prahú", s'impartirà en les nostres instal·lacions, un curs per millorar l'auto-estima d'aquelles persones que porten molt de temps fora del món del treball, per tal que es puguin tornar a reintegrar -s' hi.

TE embellece el poder de la oración,
exclusiva corona
que debes codiciar entre las gentes.
No vivirás derrota si el Rey ya te la ciñe.
Levanta en ti un altar de adoración
a su Presencia,
donde puedas nombrarle con palabras
que solo ha puesto en ti.
Cada día encomiéndale el corazón del hijo,
el corazón del mundo,
y espera que, en silencio, Él los conforme
a su misma Belleza.

Mariana Colomer, ofs

Del libro "Profetizarás", Huerga & Fierro ed., 2020)

“¿UNA NAVIDAD DISTINTA?”

No voy, no quiero empezar con el mantra de que “es una navidad distinta”, “es una Navidad única”, “es una Navidad que nos va a separar en lugar de unir a las familias”, “es una Navidad que...”. El coronavirus, la Covid-19.

De hecho, todas las Navidades son distintas, son especiales, y al mismo tiempo iguales en lo esencial: recordamos el nacimiento del Niño Dios, en su humildad, recostado en un pesebre, y el anuncio de este nacimiento que Dios lo dio a conocer solo a unos pastores por medio de ángeles que cantaban: **“Gloria a Dios en las Alturas y paz en la tierra a los hombres de buena voluntad”**. No lo dio a conocer a los reyes ni a los jefes de Israel: solo a unos pastorcillos que dormían al raso velando su rebaño.

Este gran misterio del Nacimiento del Hijo de Dios es el que da sentido a la Navidad. Belén era un pueblo no muy grande en la época, aunque lo llamaban “ciudad de David”, pues es donde nació el rey de Israel, de cuyo linaje nacería el Mesías. “¡Jesús, hijo de David, ten compasión de mí!”, gritaría el mendigo y ciego Bartimeo (Mc 10, 46-52).

José de Nazaret, con su esposa María encinta, a falta de muy poco para el parto, tuvo que empadronarse, por orden del César Augusto, en “la ciudad de Belén” por ser él de “la casa y familia de David” (Lc. 2-7). Habían recorrido unos 150 kilómetros de Nazaret a Belén.

Una vez en Belén, buscaron lugar en “la posada”, según el Evangelio de Lucas, pues solo debía existir una posada. Dado que era tiempo de empadronamiento, no había sitio en la posada que estaría repleta de israelitas que venían a empadronarse. La tradición, tal vez para resaltar la pobreza y la humildad de José y María, cuenta que fueron rechazados. Esto no está en los Evangelios. Está en *“Els Pastorets”* de JM Folch i Torres

Es más, hay otra tradición que asegura que, al no haber sitio en la posada, fue el mismo posadero quien les indicó una cueva de su propiedad, que servía para establo, para que se “alojaran” allí, junto a una mula y un buey. Al parecer, no era el posadero un hombre agrario y grosero que despidió a José y María con malos modos. No podía echar a los que estaban en la posada porque había venido un matrimonio de Nazaret. Así que buscó un lugar para ellos, tal vez la única alternativa a la posada: un establo en forma de cueva, hasta que pudieran cumplir los esposos con los trámites del empadronamiento.

Tanto es así, que José y María, ya con el Niño Jesús, se establecieron durante un tiempo en Belén --donde probablemente José encontró trabajo de carpintero o artesano-- hasta que recibió la orden de un Ángel del Señor de ir a Egipto, porque el rey Herodes buscaba matar al Niño tras sentirse burlado por los Reyes Magos (cfr. Mt, 19-23)

De esa primera Navidad hasta hoy han pasado más de veinte siglos, y todas las Navidades han sido distintas (la humanidad ha vivido Navidades con guerras, pandemias, pestes, calamidades...). El Nacimiento del Hijo de Dios fue plasmado por San Francisco en su primer pesebre, y desde entonces las familias católicas han seguido la tradición de construir un pesebre en su propio hogar y rezarle y cantarle a Jesús, María y José.

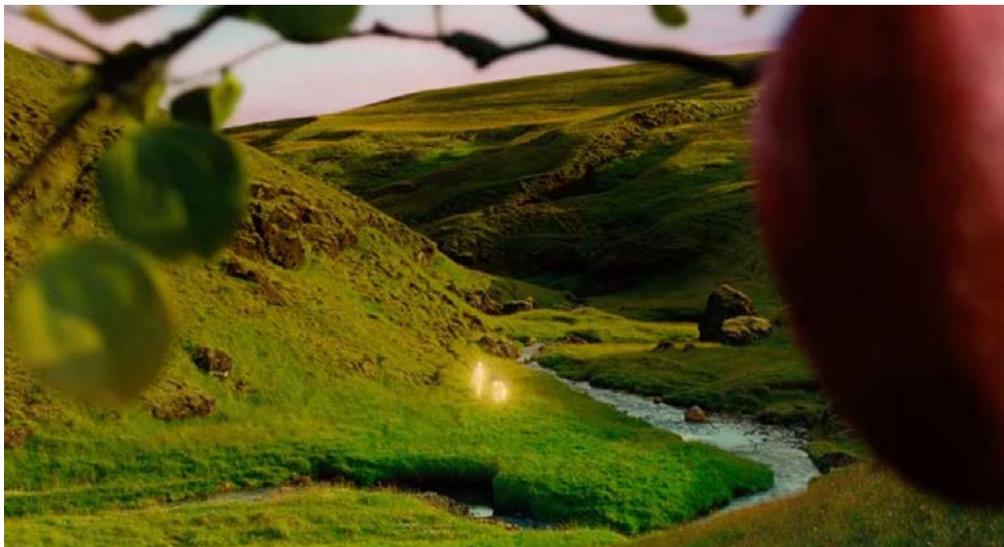
Volvamos a hoy, al 2020, el año de la Covid-19, de enfermos y muertes por todo el mundo, de una pandemia como pocas se recuerdan en los tiempos modernos. Es también una Navidad distinta, porque no se podrán reunir las familias enteras como se hacía antaño por las restricciones impuestas por las autoridades.

La presencia del coronavirus en estas Navidades me ha recordado la antigua *nadalenca* o villancico, “*El dimoni escuat*”, cuando dice que “*a prop d’allí passava un dimoni escuar patrip-patrap*”, y al verlo los pastorcillos que acababan de llegar se le echaron encima y dejaron al diablo medio difunto y salió con el rabo entre las piernas hacia el infierno. Nunca he entendido, desde pequeño, cómo un “*dimoni escuat*”, sin cola, podría salir con “el rabo entre las piernas”. Pero el villancico sigue cantándose una Navidad tras otra, sin tener en cuenta las necesidades de encajar una palabra en un verso.

Nos imaginamos tener un *dimoni escuat* en estas Navidades: es la Covid-19. Nos va a obligar a que vivamos estas Navidades muy distintas de las otras, pero no podrá conseguir que nosotros, en nuestras propias familias, cada uno en su casa, celebre la Navidad del Señor. El gran misterio de este nacimiento del Hijo de Dios de las entrañas de una Virgen, que lo fue antes del parto, durante el parto, y después del parto.

Y contemplaremos la escena desde un pesebre construido en casa, como el Papa Francisco ha pedido a las familias de los creyentes, viviendo esa tradición iniciada por San Francisco hace ocho siglos. El primer pesebre fue en Greccio (Italia) el año 1223, tres años antes de su tránsito al cielo.

LLUM I SABOR DE LA CREACIÓ

Una cop més, Nadal ens clou un any de vida en la terra, la nostra casa comuna i ens enforteix per a emprendre'n un altre de nou. Aquesta vegada, arribem al Naixement de Jesús, enriquits d'una nova i inesperada experiència. L'esdeveniment especial que hem viscut arreu de la pandèmia i sobretot del confinament, ha estat per a molts de nosaltres, l'ocasió de centrar més les nostres ments en les coses essencials i relativitzar allò superflu... Fa cent anys, la 'grip espanyola' (malgrat el seu nom, aquest virus també era Asiàtic) acabava de fer, segons diverses estimacions, entre 20 i 40 milions de morts, moltíssims més que la Guerra del 14-18. Ara bé, aquesta terrible prova donava pas als "feliços anys 20" que van durar uns deu anys... Heus ací el tarannà de la humanitat, el curs del nostre planeta fins al final: l'Univers s'escalfa, es refreda i es torna a escalfar. Efectivament, res de nou sota el sol, fora l'Evangelí: una Verge dóna llum a un infant, Déu es fa home, mor en una creu i ressuscita; ens dóna el seu Esperit i fonda l'Església de la qual tots som fills: uns espiritualment morts, altres ferits i d'altres ben vius i saludables que actualitzen dia a dia aquesta altra novetat: un tros de pa i una mica de vi esdevenen el Cos i la Sang de Crist.

Sant Pau demana als cristians de Galàcia si "han rebut l'Esperit pel fet d'haver practicat la llei"... Doncs bé, des d'una perspectiva diferent a aquella que St Pau feia al·lusió, els cristians, immersits en el món, hem de respondre que si podem practicar la Llei de l'Amor, és a dir el Decàleg, és perquè hem rebut l'Esperit... Aquest Esperit ens guia i ens fa sentir com a sant Francesc i avui al nostre Papa, que som tots germans, protectors educats i educadors de la Creació... L'Esperit ens ensenya

l'ecologia integral que comença pel respecte de la nostra pròpia naturalesa humana: home, dona, família, síntesi i sentit de tot allò que Déu ha fet i fa... D'aquesta ecologia del cos i de la ment depèn l'equilibri de tot el demés... Per això l'acció dels cristians és la resposta concreta al misteri del mal, problema major que fins al final quedarà sense resposta plenament satisfactòria... Mentrestant cada u al seu lloc: els morts esperant la resurrecció, els ferits deixant-se guarir i els ben portants al servei de tots i provant així la presència de Déu enmig dels homes. Ignorem quins esdeveniments ens prepara l'any vinent, però sí que sabem que ja sigui amb els temples tancats o oberts, amb mascareta o el nas al vent, amb diners o arruïnats (el World Bank preveu temps difícils) sempre quedarà als cristians una mica de sang per a apaivagar la sed de la nostra terra... Sí, respondre al mal amb el bé és la novetat de de la força que ens habita; doncs, com diu també St Pau, "l'Amor ha estat infós en els nostres cors per l'Esperit que ens fou donat"...

El cristià, no explica el mal amb raonaments o hipòtesis sinó amb el seu comportament. I en aquest sentit, podem dir que el cristianisme és més que una 'religió'... Es el testimoni que vosaltres, Franciscans Seglars, doneu ací i ara a qui vol tenir ulls per veure. Entre molts d'altres, sou la llum i el bon gust de Barcelona... Moltíssimes gràcies!!!

Bon Nadal i venturós any nou a tots!

Fr. Dysmas-Joseph osb

L'EUCARISTIA PER NADAL

Des de fa cinc mesos i degut a l'obertura de les esglésies, que estaven tancades com a conseqüència de la pandèmia vírica, els cristians tenim l'alegria de poder tornar a participar de la Sagrada Eucaristia.

És a través d'aquest sacrament que Jesucrist es queda amb nosaltres fins a la fi dels temps, i ens dona vida eterna, tot fent-nos palès el seu infinit amor, al reviure la seva Passió, Mort i Resurrecció per amor a tots els homes i dones de la Terra : "Qui menja el meu cos i beu la meva sang, tindrà vida eterna ..."

Per arribar en aquests moments límits, sense límits, de l'amor diví i humà, Déu s'havia de fer home i se'n va fer, venint en aquest mon a través de Maria la seva, i també nostra, Mare.

És per Nadal que celebrem la seva vinguda, el seu naixement en aquest mon per salvar-lo, per salvar-nos a tots i a totes de cadascuna de les nostres negacions d'amor que fem a Déu i als germans ...

Jesús, Déu i home, és Amor pur. A l'Eucaristia, Jesucrist està substancialment present, amb el seu Cos, la seva Sang, la seva Ànima i la seva Divinitat: és, senzillament, increïble, és un escàndol i una bogeria, igual que el sacrifici de la Creu, que a cada Missa es fa present ... Se'ns farà molt difícil de comprendre tot això amb el nostre

enteniment, no cal que ens hi escarrassem. Però, ens serà molt senzill a través de la fe que se'ns va donar en el Baptisme i que hem d'alimentar perquè creixi cada dia ...

La millor manera de celebrar Nadal és, sens dubte, acollir Jesús en les nostres ànimes, en els nostres cors nets i calents: nets per haver rebut el sagrament de la Reconciliació i calents pel nostre amor com a resposta a l'amor diví que ha vessat i segueix vessant sobre nosaltres.

El dia de Nadal celebrem l'aniversari del naixement de Jesús a Betlem, enmig de la foscor i la pobresa humana. El Fill de Déu ens va portar la llum, la riquesa i, també, l'alliberament, si volem, de l'esclavitud del pecat.

A l'Eucaristia, Jesucrist ve als nostres cors i ens omple d'amor pur i de tota mena de riqueses espirituals.

Preparem, doncs, la vinguda de Nostre Senyor en els nostres cors, tant per Nadal com per rebre la Sagrada Eucaristia.

Bon Nadal a tothom !

Balbina Birba, ofs

Sant Francesc d'Assís "reconeixia la temptació de convertir l'experiència cristiana en un conjunt d'elucubracions mentals que acaben allunyant-nos de la frescor de l'Evangeli" i que sant Bonaventura "advertia que la veritable saviesa cristiana no s'ha de desconnectar de la misericòrdia cap al proïsme". En aquest Nadal

seguim "els ensenyaments d'aquests sants", no apaguem l'esperit de pregària i no desconnectem de les necessitats del nostre proïsme més necessitat.

NAVIDAD A LA FRANCISCANA

Queridos hermanos, reciban un saludo franciscano de paz y bien.

Este año ha sido particularmente complejo para todos nosotros, pero especialmente para aquellos que carecen de los medios básicos para vivir dignamente. Hay una suerte de fatiga global. De hecho, esta navidad no será como las otras: restricciones, distancias, austeridad, etc. Pero, al mismo tiempo, esta época es una oportunidad para pensar sobre lo esencial en nuestra vida y para vivir de manera más auténtica nuestros propios rituales y celebraciones.

La navidad es la fiesta por excelencia de este periodo del año. Ella tiene su fundamento en los relatos neo-testamentarios y en las tradiciones que se fueron configurando a partir de las primitivas comunidades cristianas que evolucionaron con el paso de los años. La representación más popular del nacimiento del niño Jesús como acontecimiento espiritual fue una iniciativa de San Francisco de Asís quien, conmovido por el Misterio de la Encarnación, tomó la firme de decisión de escenificar la llegada del Salvador en la historia humana. Tal acontecimiento tuvo lugar en un pueblo pequeño del centro de Italia: Greccio. Tomás de Celano narra este deseo cuando el santo habla con un buen amigo suyo en estos términos: « Si quieres que celebremos en Greccio esta fiesta del Señor, date prisa en ir allá y prepara prontamente lo que te voy a indicar. Deseo celebrar la memoria del niño que nació en Belén y quiero contemplar de alguna manera con mis ojos lo que sufrió en su invalidez de niño, cómo fue reclinado en el pesebre y cómo fue colocado sobre heno entre el buey y el asno». Esta descripción de San Francisco es absolutamente fascinante porque es capaz de plasmar lo esencial de la navidad, esto es, la contemplación y la sencillez de este Misterio que escapa a nuestra lógica racional. De esta contemplación inusual, se aviva el amor profundo, sincero del santo y que él mismo traduce en ternura, en gozo, en alegría, en oración, en reconciliación y en paz para toda la humanidad.

A partir de esta experiencia, la tradición franciscana de la navidad se ha ampliado y se ha hecho tan popular que se ha convertido en un auténtico medio de evangelización para la Iglesia desde hace siglos. En ese sentido, podemos decir que la navidad para el franciscano no es cualquier fiesta que pasa sin dejar huella en su alma. El franciscano -laico o consagrado- entonces se prepara para recibir con sincera alegría la llegada de la Esperanza, de la Salvación, porque entiende que en el pesebre nace el Amor, que la vida florece en medio de las dificultades y problemas que experimentamos desde nuestra condición humana; comprende que Cristo es la luz que ilumina el camino de la vida; y, además, se prepara espiritualmente para escenificar el pesebre - el Belén - para vigilar con detalle todo el ambiente que gira

alrededor de este gran evento de nuestra fe cristiana, para cantar los villancicos y para llevar a todos el mensaje de la Palabra de Dios. Por esa razón, celebrar navidad a la franciscana es vivir según el corazón del niño de Belén, según sus valores, según sus sentimientos de compasión y de misericordia que se extienden a todas las criaturas.

Cuando celebramos la fiesta del nacimiento del Salvador, de Jesucristo, celebramos también una posibilidad de transformar nuestra vida; celebramos la esperanza que sostiene toda nuestra existencia aquí en la tierra. A pesar de las circunstancias de este año 2020, la navidad ciertamente es y seguirá siendo muy bella por su energía, por sus luces, por su decoración, por la reunión familiar y por ese espíritu de oración que brota de este Misterio. Sumado a todo esto, ella es también una época para la reconciliación y para la paz. Qué importante es ver que la sociedad y las familias se reconcilian en torno a la figura del niño Jesús que se hace uno más entre nosotros; qué importante es sentirnos auténticamente hermanos, miembros de una misma familia, es decir, de la Iglesia.

Hermanos, ver llegar el Salvador envuelto en pañales, es ver renacer en nuestro corazón los mejores sentimientos que tenemos como seres humanos; es comprender que la vida guarda una esperanza activa y real si ponemos nuestra confianza en Dios, viviendo en espíritu de sencillez y de caridad. Los valores entonces de la reconciliación, de la fraternidad universal y de la paz son el fundamento de lo que celebramos en esta fiesta. La celebración de la Navidad 2020 no puede quedar en nuestra memoria como una época de tristeza o de desesperanza por causa de la pandemia. En medio de toda esta situación, la Navidad a la franciscana nos enseña

realmente que podemos vivir con sinceridad y sencillez este magno acontecimiento para todos nosotros. Que Dios, nacido humildemente en un pesebre, nos ayude a seguir comunicando que nació el amor y que nada ni nadie nos lo podrá quitar de nuestro corazón. Amen.

LA NAVIDAD, UN TIEMPO NUEVO

El año 2020 ha sido, para todo el planeta, un periodo particularmente complicado. La pandemia del coronavirus, se ha extendido, por todo el mundo y ha puesto en cuestionamiento toda la maquinaria social. El virus del Covid-19 está diezmando a las poblaciones del planeta sin pararse a distinguir entre pobres y ricos. Hemos vivido una primavera y un verano bastante duros y, ahora, entrado ya el otoño, los pronósticos siguen siendo bastante desalentadores.

Ante esta debacle social, muy difícil de controlar, cabe, sobre todo para el cristiano y la persona religiosa, una reflexión moral. Se acerca, como cada año, el tiempo de Adviento, ese periodo del año en el que los cristianos nos preparamos, espiritualmente, para la “llegada” de la Navidad, que trae consigo la esperanza de un futuro mejor. El Adviento inaugura el año litúrgico cristiano y anticipa la etapa luminosa de la Navidad. En el Adviento recordamos, emocionados, la visita a María del ángel Gabriel en Nazaret, y el anuncio de la que será la madre del futuro Redentor del mundo. Esta escena luminosa y poética, de una profunda delicadeza, expresa la disponibilidad de María que, gracias al Espíritu Santo, lleva en su seno al Hijo de Dios y al Salvador de los hombres. En ese espacio de eternidad, que es promesa de vida, se anuncia la futura llegada de Jesucristo a la tierra.

Ante los cuatro domingos de Adviento que preceden al tiempo de Navidad, el cristiano y toda persona de a pie, debería reflexionar sobre la vida y sobre el sentido espiritual que subyace en este periodo cruento que estamos viviendo hoy. El Adviento ha sido siempre un tiempo de oración y preparación para la Navidad, y hoy, más que nunca, debemos tratar de ahondar en nuestra espiritualidad y en cómo debemos encarar la vida. Se acerca, como cada año, la conmemoración del nacimiento de Jesús en Belén. Aquel sonrosado retoño que yace, como promesa futura del hombre, entre las pajas, nos sonríe desde su eternidad y nos trasmite, para siempre, su luz. El hombre religioso sabe que, aunque las cosas vengan mal dadas, no estamos solos en la vida. Todos los hombres están amparados y protegidos por la Divinidad y Jesucristo vela siempre por cada uno de nosotros. La Navidad es, para el cristiano, un nuevo nacimiento. Un momento de cambio y transformación que no se agota, porque Jesús derrama su gracia en todos los corazones. Él es nuestro guía y nuestro seguro baluarte. Él vela por nosotros durante las tempestades de la vida. Él, con su mano delicada, aligera nuestras cargas. Entremos, pues, en los umbrales de la Navidad, intentando vivir su sentido espiritual. Pidámosle al Señor que suavice, en la medida de lo posible, estos momentos complicados que asolan al mundo.

Pedro Zacarías. ofs

DES DEL “PA DE SANT ANTONI”

Ja fa temps que coneixem la Fatima i les seves tres filles nascudes a Barcelona.

La nostra amiga va arribar a aquesta ciutat amb el seu segon marit, des del Marroc, tot buscant una vida millor. En el seu país va deixar, junt amb d'altres familiars, el seu fill gran que se'n va anar a viure amb el seu pare.

Un cop a Barcelona, el seu home va trobar feina d'enguixador, Al cap de poc temps varen anar naixent les seves filles.

La Fatima sempre estava a casa amb les nenes, cosa que l'impedia aprendre el castellà i el català.

Al sentir-se tan aïllada a casa, va començar a sortir, i així va anar descobrint, mica en mica, com era el país que els acollia.

Un bon dia, l'Abderrahim, el seu marit, va deixar de portar queviures i tot allò que cal a les llars, i també va deixar de donar diners a la Fatima per pagar les despeses de l'habitatge que tenien llogat. Passaven els dies i s'anaven acumulant les factures, anaven creixent els seus deutes.

Un dia, quan tornava del carrer, una veïna la va cridar: Aquella bona dona es va adonar que a casa de la Fatima les coses no anaven bé. Amb prou feines es varen entendre, però li va donar l'adreça de la nostra obra social. Al cap de poc temps, la Fatima es va presentar al carrer de Calaf per buscar ajuda. Al “Pa de sant Antoni” ningú parla àrab, però aquell dia hi havia un seu compatriota que ens va fer de traductor. Com s'esplaià la nostra amiga !

Ens va explicar que des de que va néixer la nena petita, l'Abderrahim va començar a gastar-se el sou amb d'altres dones i que carregava les obligacions familiars de tota mena a ella que no treballava ni tenia cap sou. Però va arribar un moment que el seu marit va arribar més lluny: Va començar a maltractar la Fatima, i portava dones a casa ... i tot això davant les seves pròpies filles. Tot 'plegat en aquella casa era un infern.

Des de l'obra social es va telefonar als serveis socials, des d'on es varen fer les gestions pertinents per allunyar l'Abderrahim de la seva muller.

Actualment, la Fatima i les seves filles estan en un pis d'acollida. Les nenes van a l'escola i estan contentes, ella ha aconseguit feina, i esperen amb delit el moment que podran gaudir d'un piset per totes quatre.

De tant en tant, mare i filles venen al despatx a fer-nos una visita. Tant les nenes com ella s'han ben adaptat als nostres costums, encara que les petites ja en son de catalanes !

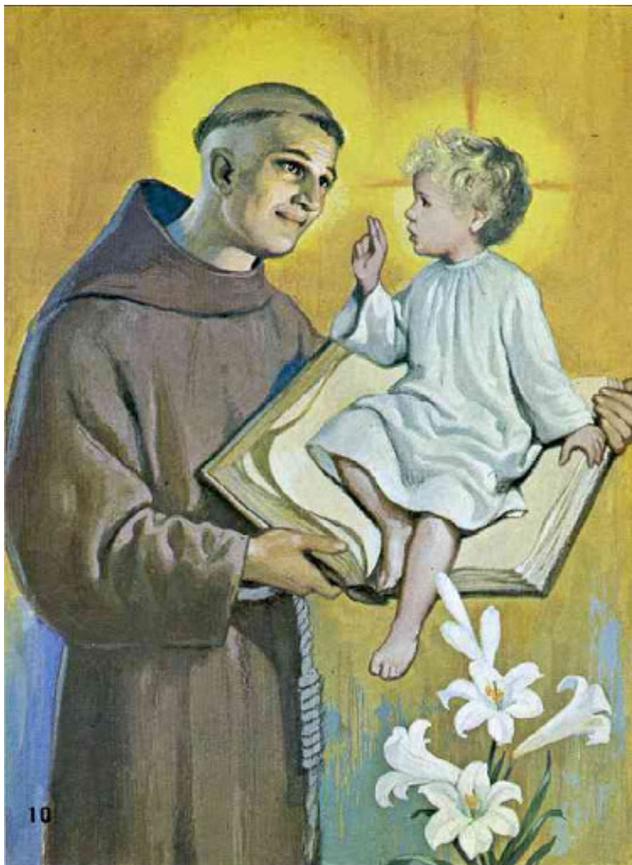
S'acosta Nadal i no podem deixar de pensar que tot un Déu va néixer en un estable, i que de ben petit, Jesús va haver de viure, en la pròpia pell, la trista aventura de l'emigració, quan amb Maria, la seva Mare, i Josep varen haver de fugir a Egipte per salvar les seves vides i poder dur a terme el pla de salvació humana.

Bon Nadal a tothom !

Balbina Birba, ofs

LA NAVIDAD SEGUN SAN ANTONI DE PADUA

Todos conocemos a San Antonio de Padua. Todos hemos visto su imagen en las iglesias, ¿en qué iglesia no hay una imagen suya? Todos sabemos de su capacidad, si rezamos con fe, para encontrar objetos perdidos, trabajo, etc... Pero pocas personas saben que fue honrado con el título de Doctor de la Iglesia por el Papa Pío XII. Es apodado el Doctor Evangélico, por su gran conocimiento de los Evangelios i del Antiguo Testamento. En sus sermones. San Antonio de Padua siempre comenta la Sagrada Escritura, devolviéndole sus cuatro sentidos: su sentido literal, alegórico, moral y analógico.

Por lo tanto, el que lo escuche, siempre sabrá de qué habla explícitamente el texto, luego qué puede hacer pensar en otras partes de la Biblia y cómo es de esclarecedor para la vida moral y finalmente cómo puede mejorar nuestro conocimiento de las cosas divinas.

San Antonio de Padua subraya que el nacimiento de Cristo vino para llenar el vacío dejado por el pecado del primer hombre Adán. Se realizó a través de la Virgen María que dio a luz al Hijo de Dios. "¡Cuál no sería la gloria de una pobre mujer si le diera un hijo a un emperador mortal!" ¡Cuánto mayor es la gloria de la Virgen que dio un Hijo a Dios Padre!». Recuerda que la divinidad y la majestad de Jesús le vienen de su Padre celestial, que su humanidad y su debilidad le vienen de su madre. Nacido en un humilde establo, Cristo será envuelto en pañales por la Santísima Virgen. El santo franciscano señala que a su muerte irá vestido de la misma manera con un sudario.

Alrededor del establo, los pastores cuidaban sus rebaños durante la noche. Nosotros también debemos tener cuidado de mantener nuestros pensamientos y deseos honestos lejos de las sugerencias del demonio. Luego, el ángel les anuncia que ha nacido un Salvador.

Como los niños que son insultados y que rápidamente olvidan la burla una vez que hemos desviado su atención hacia un juguete, Nuestro Señor Jesucristo, ofendido por nuestros pecados mortales, los olvida rápidamente si nos arrepentimos y los confesamos.

Por tanto, no es insignificante que Cristo fuese conocido por primera vez como un niño pequeño. El niño es incapaz de pecar, de dañar al prójimo, de envidiar sus riquezas o de contemplar la belleza del mundo. El penitente en estado de gracia se parece a este niño porque la idea del pecado le resulta cada vez más extraña a medida que la de Dios se le acerca cada vez más. El gozo que nos proporciona la venida del Salvador también debe estar presente en la vida para una nueva y continuada conversión, porque es una señal de victoria sobre el mal. Basado en el profeta Isaías y su imagen del niño jugando entre víboras. San Antonio destaca la importancia de este nacimiento que liberó al mundo del demonio. Porque la Natividad va de la mano de la Redención efectuada gracias a la muerte de Cristo después de su Pasión. Nos permite salvarnos del pecado y esperar un día, después de nuestra muerte terrenal contemplar a Dios para siempre.

Para el doctor Evangélico, el sentido literal del Evangelio de la Natividad es la alegría que el nacimiento del Niño Jesús trae a todas las personas. Su significado alegórico, basado en los profetas Ezequiel e Isaías, así como en el libro de los Reyes, nos invita a meditar sobre el hecho de que el Niño Jesús es un modelo de perdón, que nos libra del pecado y que es nuestro salvador, el que nos abre las puertas del cielo. El sentido moral del episodio de la Natividad es para el Santo la oportunidad de hacer una analogía entre el recién nacido y el penitente porque este último nace de nuevo cuando se purifica del pecado.

Lluís Viñas. ofs

L'INICI D'UNA AMISTAT

El temps d'Advent, tal com indica la paraula llatina, es un temps d'apropament, d'anar a trobar i, en el cas concret de l'apropament cristià, ens prepara per l'arribada del naixement de Jesús.

Poques coses hi ha més naturals però a la vegada més belles i sorprenents, que el naixement d'un infant, l'arribada d'un fill o una filla en el si d'una família. Es una festa. De manera semblant, Nadal es una festa que ens reconforta i és per això que, el proper vint-i-cinc de desembre, celebrarem una vegada més, complaguts i alegres, la festa del naixement d'un nen que és el Salvador. En els cants de la Missa diem: "és el Messies, és el Senyor", i ho entonem d'una manera que el sentim a prop.

Diuen que les amistats de joventut perduren tota la vida. Potser aquest Nadal, tindrem l'ocasió renovada d'iniciar una amistat d'aquestes. Primer donarem l'enhorabona als pares, després, ens interessarem per conèixer el fill: l'infant, l'adolescent, l'home. Li parlarem i gairebé segur, que ens farem amics. Fins i tot, podríem iniciar una d'aquestes amistats que no s'acaben mai. Farem que la nostra consciència, la cerqui, la necessiti, i esdevindrem una mica cristians. Ens encaminarem cap a l'Evangelí, com els pastors, amb senzillesa i esperança:

L'esguard dels pastors el fred primfilla,
 dins el cor de la nit, l'esperança creix,
 cau el vent,
 i en veure ignots estels en la foscor,
 a Betlem ens apleguem.

Josep Pericot

COM SANT FRANCESC, CELEBREM AQUEST NADAL DE 2020 EN VERITAT

No fa gaires dies, llegia amb sorpresa com una personalitat del nostre món, amb motiu de la pandèmia del Covid 19, suggeria traslladar uns mesos cap al bon temps la celebració d'aquest Nadal de 2020. Les compres i els regals, els àpats amb la família i els amics, les vacances i els viatges, tot allò que suposadament ens agrada fer al llarg de les festes nadalenes, es podria gaudir millor i sense risc de contagiar-nos perquè ja podríem vacunar-nos.

De ben segur que hi han excepcions, i que trobaríem exemples de moltes persones que sortosament ho viuen de manera completament diferent. Però em temo que bastants d'entre nosaltres, si reflexionem sincerament i no ens enganyem, ens hi veiem reflectits en major o menor mesura. Té sentit plantejar-nos traslladar el Nadal? Quin és el nostre Nadal?

Pensem sobretot en els nostres comportaments, més enllà de les paraules i de les bones intencions que certament la majoria tenim; i dels pessebres i altres signes visibles que fem a les nostres cases o fins i tot a les nostres celebracions litúrgiques. Com a cristians, com ens proposem celebrar el Nadal, en veritat, aquest any? Potser aquestes limitacions viscudes dels confinaments d'aquests darrers mesos fins i tot ens hi podran ajudar a respondre millor.

Cal que retrobem la vivència autèntica de l'Advent i del Nadal, la vinguda de Jesús al nostre món, inaugurant ja el Regne de Déu entre nosaltres amb la seva mort i resurrecció; i també l'espera activa del seu retorn, amb l'adveniment definitiu del Regne que hem de col·laborar a fer realitat. Mentrestant, doncs, amb l'ajut de l'Esperit Sant que Jesús ens va enviar i que ja fa estada entre nosaltres, hem de saber-lo reconèixer en els germans que ens envolten, fent-li realment a Jesús tot allò concret que fem pels altres. Com ens ha recordat l'evangeli de Sant Mateu aquests dies, aquesta serà la única mesura del valor del nostre pas per aquest món, quan compareguem davant d'ell.

La celebració del nostre Nadal en el tracte amb els altres que ens envolten, cadascú en el seu àmbit i tots des del fons del nostre cor, aquest any tan especial amb tanta gent patint de resultes de la pandèmia i dels seus efectes de pobresa i de dolor -que són Jesús mateix-, l'hem de fer més que mai de manera diferent. I sempre, com a cristians, hauria de ser així. En veritat, d'una forma tan original i autèntica com aquell gest memorable de Sant Francesc la nit de Nadal a Greccio, en el que va ser el primer pessebre vivent de la història.

Per trobar el camí de fer aquesta celebració personal d'un Nadal en veritat, repassem cadascú al nostre interior les cares de les persones que ens envolten. A casa, a la feina, als grups d'amics i companys que freqüentem, a l'escala de veïns, allà on anem, a quines persones puc ajudar? Realment sóc conscient de les seves necessitats i problemes? Estic fent alguna cosa per algú, i què més podria fer? Estic contribuint a fer un món millor, a acostar el Regne de Déu, a fer alguna cosa que faci augmentar la justícia, la fraternitat i l'amistat entre nosaltres, com a fills de Déu i germans que som, tal com ens demana el Papa Francesc a la seva recent encíclica *Fratelli Tutti*?

Que tinguem tots un bon i sant Nadal en Pau i Bé!

Carles Cascante-Serratosa, ofs

MOIU BON NADAL

A tots els nostres germans i germanes

El goig que ens proporciona la vinguda del Salvador també ha d'estar present en la vida per a una nova i continuada conversió, perquè és un senyal de victòria sobre el mal.

Sant Antoni de Pàdua

OBRA SOCIAL PA DE SANT ANTONI

HORARI DE MISSES

De dilluns a divendres

7:30 h. (CAT.)

9:00 h. (CAT.)

13:00 h. (CAST.)

20:00 h. (CAST.)

Dissabte,

9:00 h. (CAT.)

13:00 h. (CAST.)

20:00 h. (CAST.)

diumenges i festius

9:00 h. (CAT.)

11:00 h. (CAT.)

13:00 h. (CAST.)

18:30 h (CAT.)

20:00 h. (CAST.)

“Que el pobre sigui per a tú el Cel. Posa-hi en ell el teu tresor perquè el teu cor hi estigui sempre”

“Per Nadal, regala Amor”

Sant Francesc d'Assís

PA DE SANT ANTONI, OBRA SOCIAL. FRANCISCANS

Carrer CALAF, 16 08021 BARCELONA

Telf. 628 822 640

www. padesantantoni.com

facebook: [pa de sant antoni](https://www.facebook.com/pa.de.sant.anton)

e-mail: padesantantoni@gmail.com

Per donatius:

podeu dirigir-vos als Frares del Santuari, a la sagristia, a les caixetes de sant Antoni del temple o al Compte núm.:

[ES73 2100 3025 9122 0070 2453](https://www.es7321003025912200702453)

BON NADAL, VENTURÓS ANY NOU